

Til § 6

Bestemmelsen giver udtrykkelig hjemmel til, at undersøgelseskommissionen kan anmode særligt sagkyndige om en udtalelse eller anden bistand til brug for undersøgelsen.

Normalt vil der ikke være behov herfor, idet undersøgelseskommissionens medlemmer - ud over juridisk uddannelse - kan have anden sagkundskab. Hertil kommer, at undersøgelseskommissionens sekretariat kan bestå af personer med særlig sagkundskab.

Det kan dog forekomme, at undersøgelseskommissionen får behov for eksternt bistand fra sagkyndige. Det vil da typisk dreje sig om personer med en speciel teknisk præget indsigt. Helt udelukket kan det dog ikke være, at der kan opstå behov for sagkyndige jurister med specialviden inden for et retsområde, som undersøgelsen omfatter.

Undersøgelseskommissionen skal sikre sig, at den sagkyndige, som den anmoder om bistand, opfylder de habilitetskrav, der er fastsat i § 3.

Til § 7

I bestemmelsen fastsættes det, at undersøgelseskommissionen skal føre en protokol over møderne i kommissionen. Med udtrykket 'møderne' sigtes til kommissionens eksterne møder. Protokollen skal således ikke indeholde oplysninger om kommissionens interne møder, herunder rådslagninger.

Protokollen skal indeholde oplysninger om følgende forhold:

- tiden og stedet for eksterne møder i undersøgelseskommissionen;
- navnene på deltagerne i møderne;
- kort fremstilling af mødets forløb;
- hovedindholdet af afgivne forklaringer, jf. retsplejelovens § 186;
- mundtlig orientering efter § 23.

Til kapitel 5

Vidnepligt og anden oplysningspligt ved en undersøgelse med dommerdeltagelse

Til § 8

Med hensyn til sagens oplysning er der grund til at sondre mellem undersøgelser med deltagelse af en dommer og andre undersøgelser. Dette hænger sammen med, at anvendelse af sanktioner (vidnetvang m.v.) som middel til at oplyse sagen er beføjelser, som alene bør tilkomme dommere. Der henvises til kapitel 2, afsnit 3.5.3.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i bestemmelsen, at reglerne i kapitlet angår spørgsmålet om vidnepligt og anden oplysningspligt ved en undersøgelseskommission, der har mindst en dommer som medlem.

Regler om vidnepligt m.v. med hensyn til en undersøgelseskommission uden dommerdeltagelse er fastsat i kapitel 6.

Til § 9

Til stk. 1

For at sikre, at undersøgelseskommissionen kan få alle relevante oplysninger frem, er det fastsat i bestemmelsen, at enhver har pligt til at udlevere materiale til undersøgelseskommissionen, når kommissionen anmoder om det.

Det forudsættes, at kommissionen alene fremsætter anmodning om udlevering af materiale, hvis kommissionen finder, at det har betydning for undersøgelsen.

Undersøgelseskommissionen behøver ikke at specificere det materiale, der kræves udleveret. Kommissionen kan på samme måde som en undersøgelsesret ved undersøgelsens start anmode myndigheder, virksomheder eller personer om at udlevere alt relevant materiale til kommissionen. Hvis kommissionen bliver bekendt med, at der eksisterer materiale, som ikke er modtaget i henhold til den indledende udleveringsbegæring, vil kommissionen specifikt kunne anmode at få udleveret det pågældende materiale.

Udtrykket 'materiale' skal forstås i meget vid betydning. Det omfatter ikke blot skrifter, herunder tegninger, kort og fotografier, men også materiale, der træder i stedet herfor, f.eks. prøver, modeller, lydbånd, film, videooptagelser og lignende.

Bestemmelsen omfatter alt foreliggende materiale, herunder interne dokumenter, håndskrevne notater m.v. Bestemmelsen omfatter også personlige eller private papirer som f.eks. dagbøger eller lignende.

Pligten til at udlevere materiale gælder, selv om materialet er fortroligt. Udleveringspligten fortrænger således modstående forskrifter om tavshedspligt, jf. stk. 3. Derimod gælder udleveringspligten ikke i det omfang, der efter lovforslagets § 12 ikke vil være pligt til at afgive vidneforklaring om indholdet af materialet.

Efter lovforslagets § 12, stk. 1, gælder pligten til at afgive forklaring som vidne ikke for en minister, herunder en forhenværende minister, i det omfang der må antages at foreligge mulighed for strafansvar i anledning af de forhold, som undersøgelsen omfatter. Vidnepligten gælder heller ikke for en embedsmand, her-